

KARTA PRZEDMIOTU

WNH2 (cykl 2020-2022)

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Historia technik kompozytorskich
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	History of compositional techniques
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Miłosz Aleksandrowicz
---	-------------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	II	2

Wymagania wstępne	Ogólna znajomość historii muzyki i dziejów estetyki muzycznej, znajomość notacji muzycznej, słuch muzyczny umożliwiający świadomą percepcję współbrzmień.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Zapoznanie studenta z technikami kompozytorskimi, które znajdowały zastosowanie w europejskiej muzyce wielogłosowej od IX do XXI wieku; ukazanie wzajemnych więzi istniejących między myślą muzyczną i estetyką muzyczną różnych epok a konwencjami kompozytorskimi typowymi dla różnych czasów; omówienie i analiza wybranych utworów z różnych epok w kontekście najbardziej typowych technik kompozytorskich dla epoki, w której powstały; utrwalenie w świadomości studenta faktu nieustannego rozwoju technik kompozytorskich na przestrzeni wieków, będących jednym z ważniejszych elementów europejskiego dziedzictwa myśli intelektualnej i artystycznej, które należy kultywować, rozpowszechniać, podtrzymywać i przekazywać kolejnym pokoleniom.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma uporządkowaną wiedzę na temat dziejów i rozwoju technik kompozytorskich znajdujących zastosowanie w europejskiej muzyce wielogłosowej od IX do XXI wieku. Student posiada szczegółową wiedzę na temat technik kompozytorskich wypracowanych w różnych epokach historycznych dostrzegając jednocześnie ich powiązania z rozwojem stylów muzycznych i estetyki brzmieniowej.	K_W05
W_02	Student ma wiedzę pozwalającą mu na rozpoznanie i scharakteryzowanie stylistyki kompozycji muzycznych powstałych w różnych epokach historycznych potrafiąc przy tym opisać zastosowane w nich techniki kompozytorskie. Student posiada wiedzę pozwalającą mu opisać proces kształtowania się, rozwoju i ewolucji refleksji teoretycznej dotyczącej technik kompozytorskich w różnych epokach historycznych przy użyciu specjalistycznej terminologii.	K_W06
W_03	Student potrafi scharakteryzować wpływ technik kompozytorskich na rozwój języka dźwiękowego i stylistyki muzycznej w różnych epokach historycznych oraz dostrzega zależności między refleksją teoretyczną autorów wypowiadających się na temat technik kompozytorskich w różnych epokach historycznych a zmianami dokonującymi się w muzyce w czasach, w których owi autorzy działali. Student potrafi omówić	K_W10

	konteksty historyczne i kulturowe towarzyszące rozwojowi technik kompozytorskich na przestrzeni wieków.	
--	---	--

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Techniki kompozytorskie europejskiej muzyki wielogłosowej od IX do XXI wieku: techniki wielogłosowe IX-XIII wieku, techniki motetowe XIV wieku, techniki kontrapunktu w XV wieku, techniki kontrapunktu na przełomie XV i XVI wieku, technika kontrapunktu linearnego w XVI wieku, techniki instrumentalne w XVII wieku, techniki polifoniczne dojrzałego Baroku (XVIII wiek), techniki kompozytorskie tzw. „szkół przedklasycznych” (XVIII w.), techniki kompozytorskie tzw. „wysokiego klasycyzmu”, techniki kameralne i symfoniczne XIX wieku, techniki kompozytorskie XX wieku, współczesne tendencje w technikach kompozytorskich.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny z wykorzystaniem multimedialnych technik przekazu wiedzy	Zaliczenie ustne	Protokół
W_02			
W_03			

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest frekwencja zgodna z Regulaminem Studiów.

Ocena bardzo dobra	Student ma w stopniu bardzo dobrym uporządkowaną wiedzę na temat dziejów i rozwoju technik kompozytorskich europejskiej muzyki wielogłosowej od IX do XXI wieku, dostrzega zdecydowaną większość powiązań owych technik z rozwojem stylów muzycznych i estetyki brzmieniowej, potrafi bardzo dobrze scharakteryzować stylistykę kompozycji muzycznych z różnych epok historycznych opisując zastosowane w nich techniki kompozytorskie, ma bardzo dobrą wiedzę pozwalającą mu opisać proces kształtowania się, rozwoju i ewolucji refleksji teoretycznej dotyczącej technik kompozytorskich w różnych epokach historycznych, potrafi bardzo dobrze scharakteryzować wpływ owych technik na rozwój języka dźwiękowego i stylistyki muzycznej w różnych epokach, dostrzega i bardzo precyzyjnie opisuje powiązania między technikami właściwymi dla różnych epok a współczesnymi tendencjami wykonawczymi w tzw. „stylowej interpretacji” utworów powstałych w różnych czasach, ma bardzo głęboką umiejętność świadomego słuchania utworów muzycznych z różnych epok historycznych, potrafi bardzo poprawnie zastosować terminologię muzyczną odnoszącą się do technik kompozytorskich różnych epok, jest gotowy do bardzo precyzyjnego formułowania krytycznych sądów wartościujących w różnych sytuacjach profesjonalnych na polu naukowym i artystycznym oraz jest doskonale przygotowany do wypowiadania wartościujących opinii muzykologicznych na temat warsztatu kompozytorskiego dawnych mistrzów i twórców żyjących współcześnie oraz do artykułowania krytycznych sądów na temat języka dźwiękowego skomponowanych przez nich utworów.
Ocena dobra	Student ma w stopniu dobrym uporządkowaną wiedzę na temat dziejów i rozwoju technik kompozytorskich europejskiej muzyki wielogłosowej od IX do XXI wieku, dostrzega większość powiązań owych technik z rozwojem stylów muzycznych i estetyki brzmieniowej, potrafi dobrze scharakteryzować stylistykę kompozycji muzycznych z różnych epok historycznych opisując zastosowane w nich techniki kompozytorskie, ma dobrą wiedzę pozwalającą mu opisać proces kształtowania się, rozwoju i ewolucji refleksji teoretycznej dotyczącej technik kompozytorskich w różnych epokach historycznych, potrafi dobrze scharakteryzować

	wpływ owych technik na rozwój języka dźwiękowego i stylistyki muzycznej w różnych epokach, dostrzega i dość precyzyjnie opisuje powiązania między technikami właściwymi dla różnych epok a współczesnymi tendencjami wykonawczymi w tzw. „stylowej interpretacji” utworów powstałych w różnych czasach, ma dobrze wykształconą umiejętność świadomego słuchania utworów muzycznych z różnych epok historycznych, potrafi poprawnie zastosować terminologię muzyczną odnoszącą się do technik kompozytorskich różnych epok, jest gotowy do dość precyzyjnego formułowania krytycznych sądów wartościujących w różnych sytuacjach profesjonalnych na polu naukowym i artystycznym oraz jest dobrze przygotowany do wypowiadania wartościujących opinii muzykologicznych na temat warsztatu kompozytorskiego dawnych mistrzów i twórców żyjących współcześnie oraz do artykułowania krytycznych sądów na temat języka dźwiękowego skomponowanych przez nich utworów.
Ocena dostateczna	Student ma w stopniu dostatecznym uporządkowaną wiedzę na temat dziejów i rozwoju technik kompozytorskich europejskiej muzyki wielogłosowej od IX do XXI wieku, dostrzega wybrane powiązań owych technik z rozwojem stylów muzycznych i estetyki brzmieniowej, potrafi bardzo ogólnie scharakteryzować stylistykę kompozycji muzycznych z różnych epok historycznych opisując zastosowane w nich techniki kompozytorskie, ma dostateczną wiedzę pozwalającą mu opisać proces kształtowania się, rozwoju i ewolucji refleksji teoretycznej dotyczącej technik kompozytorskich w różnych epokach historycznych, potrafi bardzo ogólnie scharakteryzować wpływ owych technik na rozwój języka dźwiękowego i stylistyki muzycznej w różnych epokach, dostrzega i w stopniu dostatecznym opisuje powiązania między technikami właściwymi dla różnych epok a współczesnymi tendencjami wykonawczymi w tzw. „stylowej interpretacji” utworów powstałych w różnych czasach, ma dostateczną umiejętność świadomego słuchania utworów muzycznych z różnych epok historycznych, potrafi w stopniu dostatecznym zastosować terminologię muzyczną odnoszącą się do technik kompozytorskich różnych epok, jest gotowy w stopniu dostatecznym do precyzyjnego formułowania krytycznych sądów wartościujących w różnych sytuacjach profesjonalnych na polu naukowym i artystycznym oraz jest dostatecznie przygotowany do wypowiadania wartościujących opinii muzykologicznych na temat warsztatu kompozytorskiego dawnych mistrzów i twórców żyjących współcześnie oraz do artykułowania krytycznych sądów na temat języka dźwiękowego skomponowanych przez nich utworów.
Ocena niedostateczna	Student nie ma uporządkowanej wiedzy na temat dziejów i rozwoju technik kompozytorskich europejskiej muzyki wielogłosowej od IX do XXI wieku, nie dostrzega powiązań owych technik z rozwojem stylów muzycznych i estetyki brzmieniowej, nie potrafi scharakteryzować stylistyki kompozycji muzycznych z różnych epok historycznych nie potrafiąc opisać zastosowanych w nich technik kompozytorskich, nie ma wiedzy pozwalającej mu opisać proces kształtowania się, rozwoju i ewolucji refleksji teoretycznej dotyczącej technik kompozytorskich w różnych epokach historycznych, nie potrafi scharakteryzować wpływ owych technik na rozwój języka dźwiękowego i stylistyki muzycznej w różnych epokach, nie dostrzega i nie potrafi opisać powiązania między technikami właściwymi dla różnych epok a współczesnymi tendencjami wykonawczymi w tzw. „stylowej interpretacji” utworów powstałych w różnych czasach, nie ma umiejętności świadomego słuchania utworów muzycznych z różnych epok historycznych, nie potrafi zastosować terminologii muzycznej odnoszącej się do technik kompozytorskich różnych epok, nie jest gotowy do precyzyjnego formułowania krytycznych sądów wartościujących w różnych sytuacjach profesjonalnych na polu naukowym i artystycznym, nie jest przygotowany do wypowiadania wartościujących opinii muzykologicznych na temat warsztatu kompozytorskiego dawnych mistrzów i

	twórców żyjących współcześnie, nie potrafi artykułować krytycznych sądów na temat języka dźwiękowego skomponowanych przez nich utworów.
--	---

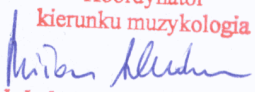
VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
J. M. Chomiński, <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i> , Kraków, 1990; Z. Dobrzańska-Fabiańska, <i>Izorytmiczna koncepcja dzieła muzycznego</i> , Kraków 1988; H. Feicht, <i>Polifonia renesansu</i> , Kraków 1962; M. Rimski-Korsakow, <i>Zasady instrumentacji</i> , T. I-II, Kraków 1953; M. Gołąb, <i>Dodekafonia, Studia nad teorią i kompozycją pierwszej połowy XX wieku</i> , Bydgoszcz 1987; J. Galwas, <i>Główne kierunki współczesnej techniki kompozytorskiej</i> , T. I-II, Katowice 1963-64; O. Messiaen, <i>Technika mojego języka muzycznego</i> , w: <i>Res Facta</i> (7), Kraków 1973. A. Jarzębska, <i>Z dziejów myśli o muzyce: wybrane zagadnienia z teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej</i> , Kraków 2002;
Literatura uzupełniająca
J. Cumming, <i>The Motet in the Age of Du Fay</i> , Cambridge University Press 2003; Ph. Canguilhem, <i>Improvisation polyphonique a la Renaissance</i> , Paris 2015; J. A. Owens, <i>Composers at Work: The Craft of Musical Composition 1450-1600</i> , Oxford 1998; H. Brown, S. Sadie, <i>Performance practice - music before 1600</i> , London 1990; H. Brown, S. Sadie, <i>Performance practice - music after 1600</i> , London 1990; R. Gauldin, <i>A practical approach to XVI-century counterpoint</i> , New Jersey 1985; Th. Christiansen, <i>Cambridge history of western music theory</i> , Cambridge 2008; L. Coerne <i>The evolution of modern orchestration</i> , New York 1908; J. Fisk, J. W. Nichols, <i>Composers on Music: Eight Centuries of Writings</i> , Boston 1997; A. Mann, <i>The study of Counterpoint from Johann Joseph Fux's Gradus ad Parnassum</i> , New York - London 1971;

Data sporządzenia karty: 30 VIII 2020

Koordynator
kierunku muzykologia

dr hab. Miłosz Aleksandrowicz